

## مدیریت آموخته های سازمانی در واقعیت؛ توسعه زیرساخت سازمان یادگیرنده در یک مجموعه پژوهشی

مصطفی جعفری<sup>۱</sup>، زینب گلشاهی<sup>۲</sup>، و علیرضا دشتی<sup>۳</sup>

۱ عضو هیأت علمی، دانشکده مهندسی صنایع، دانشگاه علم و صنعت، ایران

۲ دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی صنایع، دانشگاه علم و صنعت ایران، ایران

Golshahi@IranPsaco.com

۳ کارشناسی ارشد مهندسی صنایع، شرکت پیساکو پیشگامان سنجش علوم، ایران

Dashti@IranPsaco.com

### چکیده

۲/۵ cm

بحث بر سر مدیریت دانش سال های متمادی است که در مجامع علمی و مدیریت اجرایی مورد توجه بوده است. رابطه مدیریت دانش در کنار پارادایم مدیریت راهبردی سازمان یادگیرنده اگرچه بارها تبیین شده اما در عمل سازمان های داخلی گویا کمتر انگیزه ای برای ورود اجرایی به الزامات این حوزه دارند. مطالعه حاضر با هدف بررسی میدانی وضعیت مدیریت دانش در خواستگاه آن، یعنی یک سازمان پژوهشی که در مرزهای دانش به فعالیت می پردازد تدوین شده است. در این پژوهش پس از مطالعات کتابخانه ای و ارائه الزامات سازمان یادگیرنده در کنار مدیریت دانش آموخته های سازمانی، نتایج و یافته های حاصل از بررسی یکی از مجموعه های پژوهشی پیشرو کشور در این خصوص تبیین شده است. نهایتاً در پایان پژوهش سعی شده است به صورت موردی نقاط قوت و ضعف و راهکارهای بهبود برای این مجموعه دانش بنیان مبتنی بر آموزه های سازمان یادگیرنده ارائه گردد.

واژه های کلیدی: مدیریت دانش، سازمان یادگیرنده، پیساکو